

המעשה הוא העיקר

ראש השנה

עבודת התפלה דליל א' דראש השנה הוא בהפלאה מיוחדת

א. ידוע ע"ד גודל הפלאה עבודתם של רבותינו נשיאינו בתפלת ערבית דליל א' דראש השנה, (כפי שראינו אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, וכל רבותינו נשיאינו שלפני זה), ומזה מובן שמעין זה ושמץ מנהו צריך להיות גם אצל כל אחד ואחד מהחסידים¹.

מנהג ישראל להביא אפי' קטני קטנים לשמוע תקיעות

ב. מנהג ישראל להתאסף כולם יחדיו, הן אנשים והן נשים, ואף להביא את הילדים לשמוע תקיעת שופר, ואפילו קטני קטנים שעדיין לא שייכים להבין את תוכן הברכה - גם הם עונים בקול ("שרייען זיי אויס") עם כולם יחד "אמן"².

האריך בתקיעה עד שיאדימו פניו ולהסתכל בפני התוקע

ג. [הדין הוא ש] צריך להאריך בתקיעה "עד שיאדימו פני התוקע", שתוכן הענין בפשטות הוא, שזה מורה על המאמץ בתקיעה זו, שלכן עיקר הדם עולה לראשו³.

ד. הדין [בפשטות] הוא צעריכים להסתכל בפני התוקע (כמו שהוא צריך להסתכל בפני הציבור). אשר, "הסתכלות" מורה על ראי' פנימית ("אריינקוקן") שלמעלה מסתם ראי'⁴.

רבותינו נשיאינו נהגו לומר "יזכור" בחשאי גם בר"ה

ה. רבותינו נשיאינו נהגו לומר "יזכור" בחשאי גם בראש השנה, כפי שכבר נתגלה הדבר שהי' פעם בגדר "סוד". [כ"ק אדמו"ר שליט"א חייך, ואמר:] כשסיפרו לי "סוד" זה, ידעו

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) משיחת ש"פ נצבים, יום ב' דר"ה וש"פ וילך תשנ"ב - התועדות ע"י 11 הערה 19.

2) שיחת כ"ה תשרי - בעת ה"יחידות" תשנ"ג - התועדות ע"י 257: "תקיעת שופר בר"ה למרות שהיא מ"ע שהזמן גרמא ורק האנשים מחוייבים בה - הרי מנהג ישראל... "אמן" לאחר הברכה דתק"ש וברכת שהחיינו".

3) משיחת יום ב' דראש השנה תשנ"ב - שיחות קודש ע"י 18: "ובמיוחד כשאוחזים כבר לאחרי התקיעה גדולה שבסיום התקיעות, שהיא רמוז וכנגד ה"תקע בשופר גדול" - תקיעה גדולה דהקביה. וכפי שהדין... אלא שאין זה ענין של היפך הבריאות, ואדרבה ע"י שיאדימו פני התוקע - מיתוסף בו חוזק ובריאות".

4) משיחת יום ב' דראש השנה תשנ"ב - שיחות קודש ע"י 18-19: "וכשם שהדין וכיו".

שסוף כל סוף (במוקדם או במאוחר) אגלה ואפרסם ה"סוד" ברבים⁵.

ו. על פ"י מה שכתב אדמו"ר "...שיוגמד הכתיבה והחתימה לטוב ("גמר חתימה טובה") הוא על ידי תקיעת שופר כו" אולי יש מקום לאמירת "לשנה טובה תכתב ותחתם" גם בליל ב' דראש השנה, קודם תקיעת שופר דיום ב' דראש השנה, כיון שגמד (ושלימות) הכתיבה והחתימה לטוב הוא על ידי תקיעת שופר (דיום ב' דראש השנה). ועדיין צריך עיון⁷.

כל יהודי יקח על עצמו הידור נוסף בקיום המצות

ז. כל אחד ואחת יקח על עצמו הידור נוסף בקיום המצוות, בהתאם למה שסיפר כ"ק מו"ח אדמו"ר, "שכ"ק אדמו"ר (מוהרש"ב) נהג לקבל על עצמו הידור נוסף לפני כל ראש השנה", שסיפור זה ובפרט של נשיא הוא הוראה ונתינת כח לכל יהודי⁸.

להזכיר רבותינו נשיאינו בשמם כרביים בהתועדות דר"ה ולנגן ניגונים

ח. ידוע ומפורסם מנהגו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו להזכיר בראש השנה את כל רבותינו נשיאינו בשמותיהם, ענין מתורתם וכו', וכן המנהג לנגן הניגונים של רבותינו נשיאינו⁹, יחד עם הזכרת שמותיהם (לפני כל ניגון)¹⁰.

5) משיחת ש"פ יתרו כ"ב שבט תשמ"ט - התועדות ע"י 295: "וגם אלו שאין נוהגים לומר "יזכור" בר"ה - הי"ז מפני שסומכים על אמירת "יזכור" דיהכ"פ, סיום וחותם דכל עשיית, כולל גם ר"ה". וראה שם הערה 5 ע"י 284.

6) משיחת ז' תשרי תשנ"א - ל"מחנה ישראל" הערה 76 - התועדות ע"י 66: "ראה לקוטי לוי"ץ אגיק ע"י ר"י: "...אך בכלל הן הכתיבה והן החתימה נעשית בר"ה, וכמא' צד"ג נכתבין ונחתמין לאלתר לחיים, וכמו שאומרים בליל ר"ה לשנה טובה תכתב ותחתם, וממה שאומרים זה בליל ר"ה ולא ביום, וקודם תק"ש, מוכח מזה שהכתיבה והחתימה לטוב נעשית עוד קודם תק"ש, ובליל ר"ה... אך שיוגמד הכתיבה והחתימה לטוב ("גמר חתימה טובה") הוא ע"י תק"ש כו".

7) תשנ"א שם: "משא"כ ביום ב' דר"ה אחר חצות (לאחרי תק"ש)" אין לומר דבר זה", לפי שכבר נמרה הכתיבה והחתימה. ועצ"ע. ובשוה"ג שם: "ועפ"י יומתק שבסידור כותב רק "נוהגין בליל ראשון של ר"ה לומר לחיבור לשנה טובה תכתב ותחתם" (ואינו מוסיף אודות הזמן שאין לומר דבר זה), ובשו"ע מוסיף "ואין לומר דבר זה ביום ב' של ר"ה אחר חצות". עיי"ש בארוכה.

8) משיחות ימים הראשונים דשנת תש"ג - התועדות ע"י 17: "ובפרט שכבר היתה פתיחת הדרך בזה ע"י אדמו"ר נ"ע... ועאכ"כ בראש השנה של שנה מיוחדת - תש"ג, תהא שנת נסים, צריך ההידור החדש להיות באופן שלא בערך (- באופן נסי) לגבי עבודתו הקודמת".

9) שם הערה 2: "ניגונים שחיברו בעצמם, או ניגונים שהיו חביבים עליהם במיוחד, וציוו לנגן מזמן לזמן".

10) משיחת יום ב' דר"ה תשמ"ט - התועדות ע"י 9: "ומהענינים שבה עשי"ז מתאחדים עם רבותינו נשיאינו, הן בהזכרת שמותיהם, והן בהניגונים שלהם,

ועילוי מיוחד בהניגונים לגבי הזכרת השמות (ואפילו לגבי אמירת דבר תורה) - ע"פ הידוע גודל מעלת הניגון שהוא קולמוס הלב, עשי"ז נעשית ההתקשרות וההתאחדות בפנימיות הלב, ובאופן שבא בגילוי ובמועל גם בגשמיות - שיר וניגון בפה הגשמי, ובפרט כשמנגנים מתוך חיות והתלהבות באופן שכל אברי הגוף מתגעגעים כו", "כל עצמותי תאמרנה", כפי שנהגו ישראל להתנענע בעת התפלה ולימוד התורה (כדאיאת בזה), ועאכ"כ בענינים הקשורים עם פנימיות התורה, בחי' השיר שבתורה, ומזה מובן גם בנוגע לשיר כפשוטו - ניגונים הקשורים עם רבותינו נשיאינו שעל ידם נמשך גילוי פנימיות התורה,

וע"י ההתאחדות עם רבותינו נשיאינו ב"ראש השנה" נמשכת נתינת-כח לעבודה בכל עניני התומ"צ, כולל ובמיוחד בקשר ובשייכות לפנימיות התורה, על כל השנה כולה".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת הרה"ח ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת.נ.ו. צ.ב.ה. נדפס ע"י בנם הרה"ח ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ד"ר יוסף ה' לי בן אחר" (עבודת התשובה), ו"כל השומע יצחק לי", מתוך צחוק ושמחה¹⁴.

יב. החל מהניגון של הג' אבות החסידות, ניגון א' שיש בו ג' בבות כנגד ג' הנשיאים, ומה טוב שינגנו הניגון כולו (כל הג' בבות) ג' פעמים, כנגד ג' הנשיאים ולארי זה ניגון של אדמו"ר הזקן בפני עצמו, וכו'¹⁵.

עשרת ימי תשובה

ללמוד ההלכות הצריכות לימים אלו באופן דחיקה

א. יש לעורר ע"ד לימוד ההלכות הצריכות לימים אלו, שבהם ישנם כמה וכמה שינויים בתפילה וכמה מנהגים וכו' - שילמדו הלכות אלו בשולחן ערוך¹⁶.

ב. או [ללמדם] כפי שמצינו לאחרונה, שמדפיסים בלוחות השנה כמה וכמה הלכות השייכות לאותו הזמן, הלכות הצריכות - ע"ד "לוח כולל חב"ד" (ובכ"ו אופנים או כפי שהוא תלוי על הקיר, או בתור ספר קטן)¹⁷.

ג. כאו"א יעיין בלוחות הנ"ל, באופן שכל ההלכות דימים אלו יחקקו בזכרונו, מפני שלפעמים כשמתעוררת שאלה בזה נמצאים במעמד ומצב שאסור להפסיק ולשאול, או שאין למי לשאול, או שאינו יודע כלל שצריך לשאול¹⁸.

בכל יום משבעת ימים אלה לדאוג לספק צרכי אותו היום בהשנה כולה

ד. כל יום משבעת ימים אלה יש לדאוג לספק את צרכי אותו היום במשך כל השנה כולה. דמכיון שיום זה משפיע על כל ימים אלו, מובן, שכשנמצאים ביום ראשון יודעים יותר את הצרכים דימי ראשון, ועל דרך זה בשאר הימים¹⁹.

התוועדות בשבת ובמוצאי שבת שובה, ובערב יום הכיפורים וכו'
ה. [בשבת פרשת האזינו שבת שובה תש"נ עורר כ"ק אדמו"ר מה"מ: על] עריכת התוועדות של שמחה ביום השבת קודש, במוצאי שבת קודש (סעודתה דרוד מלכא משיחא), וגם בערב יום הכיפורים [ומוסף והולך בימים שבין יום הכיפורים לסוכות]²⁰.

14) תנש"א שם.

15) שי"פ האזינו, שבת תשובה תנש"א - התוועדות ע"י 29.

16) תשנ"ב שם ע"י 21.

17) תשנ"ב שם: "שתועלת מיוחדת בזה בפרט לאלו שאין להם ספרים מאיזו סיבה שהיא, או שיש להם ואינם יודעים היכן לחפש וכו"ב, שע"י העיון בלוחות אלו... שמלוקטים בו המנהגים וההלכות הצריכות - מוצאים בנקל את ההלכות האמורות".

18) תשנ"ב שם: "דבר נכון ביותר הוא שכל אחד ואחת וכו"ב".

19) משיחת שי"פ וילך תשנ"ב - שיחות קודש ע"י 45: "כל יום משבעת ימים אלו משפיע על אותו היום בשבוע במשך כל השנה. ומזה מובן בנוגע לפועל, הלכה למעשה, שבכל יום וכו"ב".

20) משיחת שי"פ האזינו, שבת שובה תש"נ - התוועדות ע"י 86: "יש לעורר ולזרז תומכי אודות ההכנות הדרושות לשמחת בית השואבה בכל מקום ומקום... כולל ובמיוחד עריכת... ועד לעבודה דיהו"כ מתוך שמחה, תשובה עלילה שהיא בשמחה רבה". ושם ע"י 91: "ומוסף והולך בימים שבין יוה"כ לסוכות, ועאכו"כ בחג הסוכות ושמחת בית השואבה".

ט. אולי יש להנהיג להזכיר רבותינו נשיאינו בשמם בהתוועדות הראש השנה, או בהתוועדות שהיא בהמשך הראש השנה, ולהזכירם לא בשמם הפרטי, אלא בשמותיהם כרביים נשיאים, שמות המדגישים את עבודתם כרועי ישראל¹¹.

י. [והם] [ר' ישראל¹²] בעל שם טוב, הרב המגיד, אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי, הצמח צדק, אדמו"ר מהר"ש [ואולי יש להוסיף התואר "מלכתחילה אריבער"], אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע, וכ"ק מו"ח אדמו"ר, נשיא דורנו¹³.

יא. נוסף על זה חושבים בשעת מעשה אודות שמם הפרטי, והפירוש בהשמות (כמבואר ומדובר בכמה מקומות):

הבעש"ט - ישראל, על שם שעורר וגילה את ה"ישראל" בכל היהודים (ששמם ישראל); הרב המגיד - דובער, על שם המשכת אלקות עד למטה מטה, בבחי' דוב, המסורבל בבשר; אדמו"ר הזקן - שניאור זלמן, ההמשכה ד"שני אור" (נגלה ופנימיות התורה) בזמן ומקום; אדמו"ר האמצעי - דובער, ע"ד הנ"ל בנוגע להרב המגיד, ואצל אדמו"ר האמצעי הרי זו המשכה הקשורה עם חסידות חב"ד רחובות הנהר; הצמח צדק - מנחם מענדל, שמו של משיח צדקנו וכינוי השם; אדמו"ר מהר"ש - שמואל, קשור עם נבואת חנה ולידת שמואל הנביא, עד להסיום - "וירם קרן משיחו"; אדמו"ר נ"ע - שלום דובער, ההמשכה דשלום (דתורה בכלל, ופנימיות התורה במיוחד) למטה מטה, ועד ברוב המסורבל בבשר (עד כפי שזה בא בלע"ז - בער); כ"ק מו"ח אדמו"ר - יוסף יצחק, על שם העבודה

וראה משיחת יום ב' דרי"ה תשנ"ב - שיחות קודש ע"י 20: "כ"ק אדמו"ר שליט"א הורה להר"ר יואל הכהן שי' כהן "זאגן די אלע ניגונים פון די רביים מיט זייערע נעמען". לאחר שהני"ל הכריז, אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א (בחי'ד): "קיינער האט גאר ניט געהערט", והוסיף, שיכריז גם שכן הנהיג כ"ק אדמו"ר מהר"ש, ואח"כ התחיל ואמר בעצמו - דער שווער האט איינגעפירט אז מיזאל זאגן די ניגונים פון אלע רביים און זאגן דערביי זייערע נעמען, ואז פנה להני"ל ואמר (בחי'ד): "ונו, איר זייט דאך א חוזר...".

11) משיחת שי"פ האזינו תנש"א - התוועדות ע"י 20. ושם ע"י 20-1: "ונוסף על זה להזכיר הנשיאים בשמם, להזכירם ע"י שמננים את הניגונים שלהם. והענין בזה: הטעם בפסוק להזכיר הנשיאים בפרט בתחלת השנה (בר"ה), הוא ע"ד דברי המשנה בנוגע להקרבת תמיד של שחר (בתחלת היום), שכאשר היו רואים את אור הבוקר (שאו "הגיע זמן השחיטה") הי' הרואה מכריז "האיר פני כל מזרח עד שבתקו", "כדי להזכיר זכות אבות" ע"י כשעומדים בראש השנה, בראש ותחלת העבודה של השנה החדשה (ע"ד קרבן התמיד של שחר, התחלת עבודת היום בביהמ"ק) - מזכירים זכות אבות - השמות דרבותינו נשיאינו, בכדי להמשיך את הזכות בתינת כח על העבודה במשך כל השנה. וע"פ המבואר לעיל יש להוסיף בעומק יותר: ידוע שנשיא הדור הוא בחי' יחידה הכללית של דורו, וי"ל שע"י הוא ממשיך כח לכל יהודי לגלות את היחידה שבפשוטו עד בגופו הגשמי ובחלקו בעולם.

ובכדי להוסיף בהמשכה וגילוי - מזכירים בגלוי ובדיבור את שמות הנשיאים, ובעיקר שמותם כנשיאים (כנ"ל), שמדגיש עוד יותר את ענין יחידה הכללית שלהם [נוסף על שמם הפרטי, שקשור עם הנפש של הנקרא בשם זה], וביחד עם הניגון שלהם, קולמוס הלב, המגלה הפנימיות וכו' - שע"י מתוסף בגילוי היחידה דכל הנשיאים, ובתינת כח לגלות את היחידה שבנפש - ועאכו"כ חי', נשמה, רוח ונפש (החמשה שמות שנקראו לה) - עד בגוף הגשמי, בעניינים הגשמיים דבניי".

12) וראה תשמי"ט שם: "...הזכרת שמותיהם (לפני כל ניגון): ר' ישראל בעל שם טוב (להר"ה 3: הטעם שמזכירים גם השם "ישראל" - כיון שבדברי ימי ישראל היו עוד שנקראו "בעל שם טוב")".

13) תנש"א שם ע"י 20.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת הרה"ר ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת. נ. צ. ב. ה. נדפס ע"י בנם הרה"ת ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

<http://www.moshiach.net/blind> נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט:

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד